

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΡΑΗΛΟΡΩΜΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνωνται οὐλοὶ τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὴ παρὸν ὁ ΠΑΡΑΗΛΟΡΩΜΟΣ βγαίνει τρὶς φορές τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8-9 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνοντας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς, ἀν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρᾶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διάτριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίηση πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴν κάθε φορά.

Χθὲς διαδόθηκε

ὅτι μὲ σκότωσαν, καὶ ὅλοι ἦταν σὲ μεγάλη ἀνησυχία, πολλοὶ μ' εὗρισκαν καὶ μούλεγαν — Βρὲ ἀδερφέ ζῆς ;

Τὰ Χαφτεῖα ἦταν σὲ ἀναστάτωση, οἱ Ἠλακιῶται, ἐστειλαν πρέσβεις νὰ μὲ ἐπισκεφτοῦν πεθαμένο, οἱ φυλακισμένοι τῶν φυλακῶν τοῦ Φρουραρχείου ἐστειλαν στρατιώταις νὰ μ' ἀνάψω τὰ κεριά, ἀπὸ τῆς πολιτικῆς φυλακῆς ἦρθαν ἄλλοι, ἔλαβα δὲ καὶ ἓνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Μαρούσι ἀπὸ τὸν κύρ Κανακὴ πού μούλεγε : — Ἄν ζῆς σὲ συγγαίρω, καὶ ἂν πέθαινες, αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Αἰωνία μου λοιπὸν ἡ μνήμη.

Ἡμεῖς ὅμως οἱ Ρωμνοὶ δὲν ἔχομε τὸ Θεό μας, διότι δὲν φτάνει πού μὲ σκότωσαν τὸν φουκαρὰ, ἀλλὰ καὶ σκοτωμένο διαδῶκαν ὅτι μὲ ψόφησαν στὸ ξύλο στὸν ἐπιτάφιο τῆς Χρυσοπηλιώτισσας.

Γιὰ τοὺς καλοθελητὰς ἐκείνους πού διαδῶκαν αὐτὴ τὴν καλὴ εἶδησι τοῦ ξυλοφορτώματός μου, τοῦ σκοτωμοῦ μου, δὲν ἔχω παρὰ νὰ τοὺς δώσω ἓνα μεγάλο εὐχαριστῶ.

Θαρρῶ ἡμᾶς πὼς δὲν κάνουν καλὰ νὰ διαδίδουν τέτοιαις ψευτικαῖς καὶ νὰ φέρουν τὸ κόσμον σὲ ἀνησυχία, διότι ἐγὼ ἀτομικῶς κάνενα δὲν ἀδικήσα, ὥστε νὰ μ' ἀδικήσῃ τινὰς, ὅ,τι δὲ γράφω, τὸ γράφω κατ' ἀπαιτήσει τῆς κοινῆς.

Ὅποιος μὲ σκοτώσῃ ἢ μὲ δειρεῖ θὰ ἔχη κέρδος μόνο τῆς ζιμίας μου, χωρὶς ἐκεῖνος νὰ ὠφελῆθῃ τίποτα.

Ὅλαις δὲ αὐταῖς ἢ διαδόσεις εὐγῆκαν, διότι δὲν σᾶς εὐγανα τὸν «Παληάνθρωπον», μιὰ μέρα.

Σᾶς εὐχαριστῶ, Συμπολίταις, γιὰ τὸ καλὸ ἐνδ. ἀφέρο πού δε'χετε γιὰ μένα, καὶ δὲν ἔχω πλιὸ λόγους νὰ σᾶς ξεφράξω τὴν εὐγνωμοσύνη μου.

Θὰ δείξω ὅμως σὲ μερικὸς ὅτι =

ΖΩ!

Ὁρφανοτροφεῖον τῆς Ἀμαλίας.

Σ' αὐτὸ τὸ ὀρφανοτροφεῖο ἔμαθα πὼς συμβαίνουν κάτι ἄσχημα πράγματα. Ὅτι κουρεύουν τὰ κορίτσα σὰ γίδια πατόκερφα, ὅτι τ' ἀφίνουν ἀξυπρόλητα, ὅτι συμβαίνουν κάτι ἐργολαβίαις καὶ ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἀμόλυσαν μέσα στοὺς δρόμους πενήντα κορίτσα ἀπριστάτευτα καὶ ὅτι μεθύριο θὰ σᾶς τὰ γράψω ξάστερα, ἀμα πῶ πληροφορηθῶ, ὅτι εἶναι ἀλήθεια ὅπως καὶ εἶναι, ἀλλὰ δὲν σᾶς ἐγγυῶμαι, διότι ἐκεῖνα τὰ κορίτσα πού ἦρθαν μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια καὶ μοῦ τὰ εἶπαν, θὰ πῆ πὼς ἔχουν δίκαιο, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ἔχουν καὶ ἄδικο, ἀλλὰ ὅποιος πονεῖ, γαδουρινὰ φωνάζει. Κάτι τρέχει, καὶ θὰ τὸ ἀνακαλύψωμε κι' αὐτό.

Τοῦ λόγου τύχοντος

Ὅπως περὶ ὑπερ Ὁρφανοτροφείων ὁμολογῶ καὶ λέω, ὅτι καὶ γιὰ τὸ Ὁρφανοτροφεῖο τοῦ Χατζή-Κάστρα ἔχω παλλὰ καὶ ποικίλα καὶ διάφορα σὰ ὅποιον δὲν δίνω ὅμως πιστὴν πρὶν τὰ ἐξαιριῶσω. Ἀλλὰ ὡς καθὼς σκενιεται καὶ κεῖ μέσα ἔβανε ὁ διάολος τὴν οὐρά του.

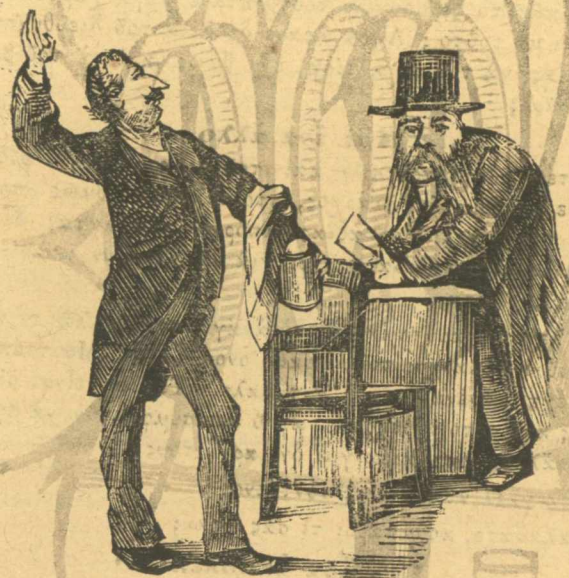
Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη

θὰ πῆ, ἡ μεγαλειότερη ἀδικία.

Νὰ σοῦ παρουν τὴν γυναῖκά σου οἱ δούλοι σου, καὶ νὰ ἔχουν τὴν ἀδαντροπιά νὰ σὲ βρίζουν, ὅτι σὲ ἀτίμασαν μπροστὰ σὲ κοτζάμ διευθυντῆ τῆς Αστυνομίας, καὶ σὲ βραβύ ψυχῆς βρισκόμενος νὰ παραβολήσῃς ἐναντίον τοῦ μοιχοῦ τῆς γυναίκῆς σου καὶ νὰ σὲ στέλνουν φυλακῆ, ἐπὶ ἀπεπειρα φόνου, ἀφοῦ ὁ ἄλλος σὲ κερᾶτωση καὶ εἶχε τὴν μεγαλειότερη ἀναίδεια νὰ σᾶς τὸ πῆ καταμοῦτσουνα.

Ὅπως τὴν ἔπαθε ὁ Ἀσλάνης.

Τώρα, κύριοι, ὅταν οἱ δούλοι μας ἀτιμάζουν, πρέπει νὰ κλείνωμε τὰ μάτια, νὰ φοροῦμε κέρματα σὰ χρυσογάδαροι, νὰ μὴ μιλοῦμε, καὶ ἄς εἶπε ὁ πρῶτος νομοθέτης τῶν Ἑλλήνων, ὁ

Μέσ' τὸ βαπόρι.

Κ. Μαυρομαγιάλης. Ρούφα μιά, κύρ πρόεδρε νὰ πᾶν κάτω τὰ σεκλέτια. *Έρροια σου, καὶ μὲ τὴ περιουδέια ποῦ κάνομε, ὀ.η. ἢ 'Ελλάδα εἶναι δική μας.

'Ο κύριος ποῦ βλέπετε διαγίστηκε παλιάτσος στὸ ἱπποδρόμιο τοῦ Δεξιάτη.

Δὲν μᾶς λές

κύρ διευθυντή, μὲ τί δικαίωμα δικαιώματος κατοικᾷ μέσα στὸ "Έχτο τμήμα ὁ ἀρχικλήτορας Κονοφάγος; Πλερώνει ἄραγες τὸ δημόσιο καὶ τῆς ἰδιαίτερας κακοικίας τῶν κλητόρων; "Έπειτα οἱ κλήτορες αὐτοῦ τοῦ τμήμα, πᾶν οἱ ἄνθρω-

Μετρά τὰ κέρδη τῆς κλεψιάς

Ἐν Ἀθήναις 24 Ἀπριλίου 1883

ποὶ νὰ σκάσουν, ἔστώντας μὲ τὸ νὰ ἦναι στριμωμένοι μέσα σὲ μιὰ κάμαρα.

"Ὄξω, πέταξέ τον ὄξω, καὶ ἄς πᾶν νὰ βροῦ σπίτι νὰ κατοικήσῃ μὲ τὴν οἰκογένειά του. Νά τα δὰ, αὐτὸ μᾶς ἔμεινε; νὰ πληρώνη τὸ δημόσιο κατοικίας γιὰ δημόσια χρῆσι καὶ νὰ βρίσκουν τὸ χουζοῦρι τους οἱ πάσης ξερογκομπίας πρίγκιπες, τῆς στεργιάς καὶ τῆς θάλασσας.

Πρέπει ὁ Κονοφάγος νὰ εὐκαιρέσῃ τὸ τμήμα, ἄλλοιῶς, κύρ διευθυντή, θὰ σοῦ κάνω καταγγελία ἐπὶ παρανόμῃ χρήσει δημοσίων κτημάτων, καὶ ὄχι μόνο αὐτὸ, ἀλλὰ θὰ σοῦ πάρω πίσω καὶ ὅλα τὰ ἔφημα, τὰ ὅποια μού φορεῖς, καὶ κορτατζάρεις τὴν δεινα καὶ τὴ ταδε.

Ὁ Σουρῆς.

'Ὀλίγο μεγάλη τοῦ τὴν ἔβαρα τὴ μύτη, ἀλλὰ τόση τὴν ἔχει.

"Ένας κατεργάρος

μούστειλε ἓνα κατάλογο τῶν ὄσων ἀγαθοεργιῶν ἔχει κάνει ὁ κύρ Μιχάλης Μελλάς, ὁ ὑποψήφιος δήμαρχός μας, καὶ ἐπειδὴ πρέπει νὰ λέμε καὶ τοῦ στραβοῦ τὸ δίκαιο, θὰ τὰς δημοσιέψω μεθαύριο.

Κυττάζετε μασκαράδες νὰ μὴ μού βγάνετε κἀνένα ἀγκούρι πῶς μὲ μπούκωσε γιὰ νὰ τὸ ἐπαινέσω, γιὰτί θὰ σᾶς βάνω σὲ τιμωρία καὶ νὰ ὑποφέρετε τὰ παθήματα τοῦ Πιρπιρίγκου μας.

Οἱ χρυσογάδαροι παίζουν μεζικὸν ὅποιος κλέβει τὸν ἄλλου.

Τὸ ἀντικρὺ τῆς Χρυσοπηλαωτίσας Λομπωλείου τοῦ κ. Ἐπαμεινώνδα Σταυροπούλου, μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νικίου, παραπλεύρως τοῦ Παντοπωλείου πρώην Πυρρῆ, ἔδην Ἀνδρέου Πατισοπούλου καὶ ὀπισθεν τοῦ ἔμποροραπτικῆ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Νορίτσου.